

Dopusti mi da ne budem navezan

Nada učvršćuje našu vjeru i pali
našu ljubav

2. Ožujak

**Moli Oca, Sina i Duha Svetoga, i
svoju Majku, da ti pomognu da se
spoznaš i oplacheš sve prljavštine
koje te priječe i koje su ostavile -
jao - tolike naslage... - A ujedno, i
bez da se udaljiš od takva
razmišljanja, reci mu: daj mi,
Isuse, takvu Ljubav da bude vatra
pročišćenja, u kojoj će se moja
bijedna put, moje bijedno srce,**

**moja bijedna duša, moje bijedno
tijelo istrošiti, očistivši se od svih
zemaljskih ništavosti... Zatim,
moje već ispražnjeno ja, ispuni
sobom: da se ni na šta zemaljsko ne
navežem; da me uvijek Ljubav
sačuva. (Kovačnica, 41)**

On nas uslišava kako bi se potom
umiješao u naš život, da nas oslobodi
zla i da nas ispuni dobrim: *Eripiam
eum et glorificabo eum* (Ps 91,15;
Ulazna pjesma svete mise), kaže On
za čovjeka, želim ga spasiti i
proslaviti. Dakle nada u veličanje:
opet stojimo ovdje kako je to već
često bivalo na početku onog prsnog
puta, koji znači duhovni život. Nada
u to veličanje učvršćuje našu vjeru i
pali našu ljubav. Tri božanske
kreposti, koje nas čine sličnima
našem Bogu Ocu, počinju se na taj
način razvijati. Ne smije doći do
zastoja. Moramo ići prema cilju na
koji nam ukazuje sveti Pavao: *živim –
ali ne više ja, nego Krist živi u meni*

(Gal 2,20). To je uzvišen cilj: sjediniti se s Kristom, postati svet. No nema drugog puta ako Božjem životu želimo biti dosljedni, Božjem životu koji je Gospodin krštenjem usadio u nas. Napredak znači napredovanje u svetosti, nazadak znači zatvoriti se od normalnog bujanja kršćanskog života. Jer vatra ljubavi prema Bogu mora se raspiriti, širiti se svakog dana sve više i da se tako što bolje ukorijeni u duši; vatra se održava samo ako se stalno potpiruje. Zato ako se ona ne može širiti, ona se gasi. (Susret s Kristom, 57-58)